

* Trọn Bình Minh

Một thời cánh hợp tác lao động các nước Đông Âu trở về, đem theo câu thơ truyền miệng do chính những người máu đỏ, da vàng nhận chân tính chất đặc biệt của người "cùng bệnh" với mình:

Ăn nhanh, đi chậm, hay cười,
Chuyên mua đồ cũ là người Việt Nam.

Trước đó đã lâu lắm rồi, trước cả thời "Việt Nam dân chủ cộng hòa," đời sống còn nhiều thiếu thốn, ăn bữa nay, lo bữa mai, giặt giũ vá vai, thời cả coi như một hàng xa xỉ phẩm, nên không thể có chuyện bỏ đi nếu chúng may đánh rơi, đánh vãi. Vì vậy bà con đổ xô về để nói lên phẩm chất, tính cách "đặc biệt" của người Việt ta:

Việt Nam có tính cần cù
Thật rồi xuồng đổ thì phù ăn ngay

Sang thời cộng sản, chiến tranh liên miên, đời đại kỳ quặc, tài nguyên thiên nhiên bị thực dân vét khai phá, song lòng hào dân tộc luôn được khích lệ thời phòng, đến một cánh du hành nước ngoài họ nghe về Việt Nam - nào rừng vàng biển bạc, nào anh dũng, giỏi giang, nào văn võ song toàn... phải vung bút ngòi khen:

Việt Nam hình Chữ S
So với thời giới cái gì cũng hơn

Năm 1960, trên báo Đông xuân hiện hàng loạt những câu thơ quen thuộc:

Đông là gì họ em ơi
Là không quen biết mà người với nhau

Ý nói vai trò của Đông sâu rộng đến một biển trời cả những người con ưu tú của đất nước tụ tập bên nhau, kể cả dân cày hay trí thức. Trước những đòi hỏi con một người dân, các Đông viên ĐCSVN không khác gì một băng nhóm vô công, rảnh rỗi, rách việc, rảnh rỗi, vô duyên, người người. Chưa đủ, còn là sự so sánh giữa Đông cộng Sản Việt Nam với Đông cộng Sản Liên Xô:

Bây giờ mặt biển Xô Liên
Cái liềm bên tay người liềm bên ta
Bây giờ mặt mặt hiu ra
Tây cai là giới, Tây Nga là mình.

Quả bút tre cũng phải giới bằng cả.
Thời kỳ bác đi gặp Các Mác- Lê Nin, giới lòng quặn chúng, những vận thời nô na mách qué xuýt hiện:

Đông là mặt, bác là cha
Thì khi bác mặt, Đông ta goá chúng

Ông Trinh, ông Duân, ông Đổng
Ba ông đều đã làm chàng Đổng ta
Làm chàng chàng muân làm cha
Thì nên có số dân ta thì này

Nghĩa là ăn đói mặc rách, trên chiến hào, nơi chiến trường giông bão, các chiến sĩ phải chịu
bao cam go, khổ số như thế Đoàn Phú Tứ:

Giữa chiến khu võ vàng đói khát
Tiêu diệt tôi chỉ còn một vết răng

Trong cuộc sống đời thường, nơi họ gặp gỡ và gặp mặt là mối yêu thương khấp:

Một yêu anh có may ô
Hai yêu anh có cá khô ăn dần...

Ngược lại với bao nơi khác có đời bào, đời chỉ là số phận họ gặp gỡ các quan đời
chỉ, đời của nhân dân đức k:

Tôn Đổng là của vua quan
Nhà thơ là của trung gian như thế
Đổng Xuân là của thơ đời nhân
Và hè là của nhân dân anh hùng

Nhân dân là người đi đầu trong mọi cuộc chiến tranh, người giữ gìn họ đến bom và là
người họ gặp gỡ sau cùng, bao nhiêu thành quả cách mạng đều do họ làm nên, họ mạnh mẽ
đồng lòng giành giật, đúng như châm ngôn nổi: Thời kỳ các cuộc cách mạng là
các bậc vĩ nhân, thời kỳ các cuộc cách mạng là họ làm nên, họ mạnh mẽ thành quả
cách mạng là họ làm nên. Sau thời kỳ 1971, xây dựng cho họ cha già dân tộc, trong dân gian họ
ram ran như người đời này:

Bác Hồ nằm trong lăng
Nhieu hôm bác bận nghĩ rằng giật mình
Rừng già chúng nó linh tinh
Tuổi tên của mình chúng ném xuống ao
Ao nào thì có ra ao
Cái tròn cái méo, cái nào cũng sâu
Họ gặp gỡ họ gặp Giáp đi đâu
Đó họ gặp Giáp lo khâu dệt vòng

Quả là một "khoa học hoá" cao độ của trung ương Đảng mình với việc đời họ gặp gỡ tài ba, họ cây đa
Tân Trào đến cây đa Nhà Bò, đúng là một số số phận theo vòng tròn luân chuyển, như một triết lý
uy tín họ gặp Giáp. Miền Nam giới phóng, đời họ gặp thoát khỏi nơi xâm, anh em trong nhà thôi
đánh nhau, song nơi đói nghèo của thời họ gặp chỉ còn đời họ gặp họ gặp họ gặp:

Đều đời họ gặp đời tá b m xe,

Cười đùa ng thi u tá bán chè đen
Bên đường trung tá bán kem...

Kính kịt qu, bao giá tr thiêng liêng chao đ o, quy lu t giá tr b đ ng ti n hoành hành,
đi u khi n, chi ph i, đ n m c, ng i dân làm th ng i ca:

Tr ng tay canh b c non sông
Sinh viên đánh đĩ, anh hùng b m xe

Cánh trí th c, dù là "trùm chẵn," v n bu c ph i th t lên nh ng l i ai oán, vô v ng nh t:

Ph m giá th i nay đã h t r i
Ch c còn th c ph m giá cao thôi
L ng tâm cũng không b ng l ng th c
Chân lý, chân giò... m t giá thôi

Sang th i k đ i m i, dân đen đ c h ng tí chút không khí c a cái g i là đ i s ng, văn hoá, t do và bình n song v i b n ch t th i nát, vô h c c a lãnh đ o "đ ng th ng không đi l i đâm quàng b i... b n c a các b c ti n bói Mác Lê Nin (bói ra h vô và quét nhà ra xác ch t), vì th công cu c đ i m i mang ti ng là c a toàn dân b ng bi n thành công cu c đ i đ i c a các nhà lãnh đ o. Tính ch t không nh ng khác đi mà s đê hèn đ i trá, t n n xã h i còn ph i bày công khai, đ n m c ng i dân nh i th Tr n Đăng Khoa đ t về ch gi u:

Buôn gian bán l n
Hay nói đ i m i
Là ông c m đ u
Hay ch loanh quanh
Là ông hành chính
Hay ra m nh l nh
Là lữ "b n dân"
C h u hay đi
Là quân tr m c p
Là b n vua con
ăn no ti n chùa
Là quân tham nhũng
Đ ng đ u c đ ng
Là lữ b t l ng
T Kh i, M i, Anh
Trà, Khiêm, An, M nh...
M t b y l nh
Sang, Dũng, Tri t, Phiêu
Bán đ t t tiên
Mi ng im nh thóc,
Quan th y tr ng tr
Báo gi i im h i
Tính k bày m u

Làm trâu làm chó...

Thi viết nghĩ về những câu thơ đã kết luận được bốn chữ t của mọi vấn đề trong ngôi nhà xã hội chủ nghĩa Việt Nam, không cần viết thêm gì thêm, dù thời gian truy tìm miên, dân chủ (thay cho dân chủ) này còn rất nhiều. Có chép chữ đề cũng không hết.

22-8-2008

* Tuy không có con số thống kê đầy đủ, nhưng số người phải chết vì bắt buộc chấp nhận nghĩa Mác Lê Nin, cũng vậy đề không kém số người phải chết vì lợi ích đối kém, bom đạn pháo bảy t phong trào xô viết nghĩ tĩnh, đối kém 1945, di t sau 1975, và ba cuộc chiến tranh chấp nhận Pháp, Mỹ, bành trướng Trung Quốc, cộng lợi

** Về công an trung quốc thám sát thuyên nhân Việt Nam đầu năm 2005, bộ lãnh đạo bắt miên, không cho báo chí lên tiếng, khi sinh viên kéo nhau đến trước cửa đại sứ quán Trung Quốc biểu tình đã bị công an Việt Nam chặn lại giữ tán, vì lãnh đạo ra chủ trương nghiêm cấm, giữ công văn chấp nhận bắt buộc tất cả các trường hợp đề nghị trong các nước...